

ترجمه و تحقیق امیرحسین ساکت

رساله

حج پروکلس در قدم عالم

يوناني، عربي، فارسي

انتشارات حکمت
تهران، ۱۴۰۳

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

سرشناسه: پروکلس، ۴۱۰-۴۸۵ م. (Proclus, approximately 410-485)

عنوان: رساله حجج پروکلوس در قدم عالم (رساله، عربی، فارسی)

ترجمه و تحقیق امیرحسین ساکت

مشخصات نشر: تهران: حکمت، ۱۴۰۳

مشخصات ظاهري: ۹۷۸۶-۲۴۴-۲۳۸-۹۶۴

شابک: ۹۷۸۶-۲۴۴-۲۳۸-۹۶۴

وضعیت فهرست‌نويسي: فپا

يادداشت: عنوان اصلی: De aeternitate mundi

يادداشت: كتاب حاضر از متن انگلیسی با عنوان

On the Eternity of the World» به فارسی برگردانده شده است.

موضوع: كیهان‌شناسی -- متون قدیمی تا ۱۸۰۰ م.

موضوع: Cosmology -- Early works to 1800

موضوع: از لیت و ادبیت -- متون قدیمی تا ۱۸۰۰ م.

موضوع: Eternity -- Early works to 1800

شناسه افزوده: ساکت، امیرحسین، ۱۳۶۰ - ، مترجم

رده‌بندی کنگره: B701

رده‌بندی دیویسی: ۱۱۳

شماره کتاب‌شناسی ملی: ۹۴۸۴۴۳۶

انتشارات

نشرانی دفتر و فروشگاه مرکزی: تهران، خیابان امداد ابداع ابوریحان، شماره ۹۴
کد پستی: ۱۳۱۵۶۹۴۱۶۵ • تلفن: ۰۶۶۴۲۱۲۹۲ | ۰۶۶۴۱۵۸۷۹ | نامبر: ۵۰۵۶۰۴۵۰

www.hekmat-ins.com | info@hekmat-ins.com
hekmatpub.com | [09394402251](tel:09394402251)

رساله حجج پروکلس در قدم عالم

ترجمه و تحقیق: امیرحسین ساکت (عضو هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی)
طراح جلد: حسین فیلیزاده
نوبت چاپ: اول ■ ۱۴۰۳ ■ ۱۴۴۵ قمری
شمارگان: ۳۰۰ نسخه
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۴۴-۲۳۸-۶
حروفچینی و صفحه آرایی: مؤسسه فرهنگی - هنری حکمت

(کلیه حقوق محفوظ و مخصوص انتشارات حکمت است)
تکثیر، انتشار و بازنویسی این اثر یا قسمی از آن به هر شیوه (از قبیل چاپ، فتوکپی، الکترونیک، صوت و تصویر) بدون اجازه مکتوب ناشر ممنوع است و پیگرد قانونی دارد.

فهرست

۱۱

بخش نخست

پروکلوس، حوال و افکار

۱۷

۱. احوال و آثار

۲۵

۲. وجودشناسی و مسئله علیت

۳۷

۳. جهان‌شناسی

۴۹

۱. زمان و سرمدیت در رساله حجج

۵۳

۲. زمان و سرمدیت نزد افلاطون

۶۱

۳. زمان و سرمدیت نزد ارسسطو

۶۹

۴. زمان و سرمدیت نزد فلوبطین

۷۷

۵. زمان و سرمدیت نزد پروکلوس

بخش سوم

رساله حجج پروکلوس در قدم عالم

۹۵

۱. معرفی رساله حجج

۱۰۵

۲. تحلیل ساختار و محتوای رساله

۱۱۵

۳. حجج پروکلوس در قدم عالم (ترجمه فارسی به انضمام متن یونانی و ترجمه عربی)

۱۰ | رساله حجج پروکلیس در قدم عالم |

۴. جهان‌شناسی پروکلیوس در رساله حجج
خلاصه مطالب

۲۰۷
۲۱۷

۲۲۱
۲۲۵
۲۲۷

اصطلاح نامه
مأخذ
نمايه

مقدمه

ماجرای من و معشوق مرا پایان نیست
آنچه آغاز ندارد پذیرد انجام

پروکلوس، فیلسوف نوافلسطینی هنر پنجم میلادی رساله کوتاه و در عین حال مشهوری در اثبات قدم عالم دارد که آن را با عنوان حجج پروکلوس در قدم عالم^۱ می‌شناسیم. این رساله را اسحاق بن حنین در قرن سوم هجری با عنوان «حجج برقلس فی قدم العالم» به عربی ترجمه کرده که نه حجت اول آن باقی مانده است. اهمیت این ترجمه به خصوص از آن جهت است که اصل یونانی حجت اول از دست رفته و تنها ترجمه عربی آن موجود است. تأثیر این رساله در فلسفه و کلام اسلامی در موضوع حدوث و قدم عالم بسیار بزرگ و گسترده بوده است. درینجا به ذکر این نکته اکتفا می‌کنیم که بسیاری از ادلۀ متفکران مسلمان در موضوع حدوث و قدم مأخوذه از این رساله بوده است. ابن‌نديم در ذیل تاليفات پروکلوس از اين رساله با عنوان «كتاب الشمانية عشر مسنلة» نام می‌برد و به رديه‌اي که يحيى نحوی بر آن نوشته است، اشاره می‌کند.^۲ همچنين

1. *De Aeternitate Mundi* (On the Eternity of the World)

2. ابن‌نديم، الفهرست، به کوشش رضا تجدد، تهران، ۱۳۵۰ش.، ۳۱۲-۳۱۳

شهرستانی خلاصه‌ای از این حجج را نقل کرده و مفصل‌به آنها پاسخ گفته است.^۱

جهان‌شناسی پروکلوس مانند بسیاری از افلاطونیان و نوافلاطونیان تحت تأثیر افلاطون و به ویژه محاوره تیماپوس است و از این رو درک مقصود او بدون آشنایی با این آثار ممکن نیست. اما مباداً گمان بریم که وی شارح و مقلد افلاطون است و آثار او خالی از هر ابتکار و بدعتی است. در حقیقت ابتکارات و افکار بدیع پروکلوس را باید در قرائت‌های ظریف و هوشمندانه وی از تعالیم افلاطون جست‌وجو کرد. افلاطون آثار خود را در طی سال‌ها نگاشته است و امروزه بر هیچ محققی پوشیده نیست که وی در طول حیات فکری خود بارها در بیماری از موضوعات تغییر رأی داده است. فیلسوف نوافلاطونی بدون عنایت به این نکته می‌کوشد تا از آثار و اقوال مختلف و بعض‌ناسازگار افلاطون روایتی واحد و منسجم عرضه کند که چه بسا از نظر یک محقق جدید نوعی تحریف بهشمار آید. با این حال مهم این است که این روایت واحد هرگز میسر نمی‌شد، مگر در دیدگاهی وسیع‌تر و احتمالاً متفاوت با دیدگاه افلاطون و عظمت فکر نوافلاطونیان دقیقاً در گشودن این افق و دیدگاه جدید است.

نمونه‌ای عالی از این افکار و قرائت‌های بدیع در بحث پروکلوس از زمان و سرمدیت دیده می‌شود. وی اگرچه خود را شارح افلاطون می‌داند و همواره به اقوال او استناد می‌کند، در مسئله زمان و سرمدیت می‌توان دید که وی در تفسیر سخنان افلاطون تا چه اندازه از وی دور شده است. وی در چند فقره از رساله حجج به ماهیت زمان و سرمدیت اشاره کرده است، اما این مطالب در غایت اجمال بیان شده و درک مقصود او مستلزم رجوع به دیگر آثار او است.

۱. شهرستانی، محمد، الملل و التحل، به کوشش محمدمبن فتح‌الله بدران، قم، ۱۳۶۷ش، قسمت دوم، ۱۵۷-۱۶۲.

در این کتاب پس از شرح آرا و احوال پروکلوس (بخش نخست)، در بخش دوم به بررسی نظر او درباره ماهیت زمان و سرمدیت می‌پردازیم و برای تبیین اهمیت کار وی خلاصه‌ای از نظریات افلاطون و ارسطو و فلسفه‌گان را در این موضوع نقل می‌کنیم تا هم دین او به اندیشه‌های ایشان و هم سهم بسزای او در بسط و تکامل این اندیشه‌ها روشن گردد.

در بخش سوم، پس از تحلیلی کلی از محتوای رساله حجج، ترجمه فارسی این رساله به همراه اصل متن یونانی و ترجمه عربی آن از نظر خوانندگان خواهد گذشت. این رساله مشتمل بر هجده حجت مستقل در اثبات قدم عالم است که هریک مبتنی بر اصول و مفروضات و مفاهیمی است که اغلب از افلاطون و ارسطو اقتباس شده است. در انتهای ترجمه هریک از حجت‌های پروکلوس، تک‌تک آنها از حیث ساختار و محتوا تحلیل می‌شود و سابقه مفاهیم و اصطلاحاتی که در آنها به کار رفته است، بررسی خواهد شد. پروکلوس در ضمن بر این خود اجمالاً سیمایی از عالم و مبادی آن در مقابل چشم خوانندگان به تصویر می‌کند که برای اطلاع از تفصیل آن باید به دیگر آثار وی رجوع کرد. ماسعی کرده‌ایم در بخش پایانی کتاب اجمالی از نظرات او را در این باب توضیح دهیم.

نویسنده دعوی یونانی دانی ندارد، اما به خوانندگان گرامی اطمینان می‌دهد که متن یونانی را به دقت و مشقت بسیار مطالعه کرده و آن را لفظ به لفظ با ترجمه‌های عربی و انگلیسی و آلمانی مقابله نموده است. بدین است که نتیجه نهایی خالی از اشکال نیست ولذا از خوانندگان آگاه تهذیب دارد که در صورت مشاهده هرگونه اشکال یا استباهی خصوصاً در ترجمه رساله حجج، مترجم را رهین منت خویش سازند و قصور وی را متذکر شوند.

بر خود لازم می‌دانم از استاد ارجمند، سرکار خانم دکتر ژانت بلیک که مختصر آشنایی خود با زبان یونانی را مدیون ایشان هستم و ترجمه متن یونانی زیر نظر ایشان صورت گرفته است، صمیمانه تشکر و قدردانی نمایم. همچنین

از استادان بزرگوار، جناب آقای دکتر حسین معصومی همدانی و جناب آقای دکتر صادق سجادی و جناب آقای محمد جواد انواری که در ترجمه فقراتی از متن عربی مرا یاری و راهنمایی کرده‌اند، بی‌نهایت سپاس‌گزارم. اما بیش از همه مرهون الطاف استاد جلیل‌القدر، جناب آقای دکتر محمد ایلخانی هستم که در تمام مراحل از مشورت ایشان برخوردار بوده‌ام و تهیه این جریده جز به همت و تشویق ایشان میسر نمی‌شد.